

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2016. év május hó 13. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.X.12.403/2014/13. számú ítéletét IV. r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja**.

A vádlottat bűnösnek mondja ki bűnsegédként elkövetett csalás büntettében [Btk. 373.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont] és hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§].

Ezért őt 2 (két) év 6 (hat) hónapra próbára bocsátja.

A vádlott az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül - I. r. és II. r. terheltekkel egyetemlegesen - köteles a sértett magánfél részére 2.625.000 (kétfmillió-hatszázhuszonötezer) forintot megfizetni.

Köteles továbbá - I. r. terhelttel egyetemlegesen - 141.750 (száznegyvenegyezer-hétszázötven) forint eljárási illetéket külön felhívásra megfizetni.

Az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült 36.000 (harminchatezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A harmadfokú eljárásban felmerült 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) forint bűnügyi költséget a vádlott viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. szeptember 9. napján kihirdetett 21.B.X.14.399/2013/54. számú ítéletével

- az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett csalás büntettében [Btk. 373.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont] és felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont]. Ezért - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtási fokozata börtön, és a végrehajtás elrendelése esetén legkorábban a büntetése kétharmad részének, de legalább három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

- a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont], közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont] és hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§]. Ezért - halmazati büntetésül - 1 év 3 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtási fokozata börtön, és a végrehajtás elrendelése esetén legkorábban a büntetése kétharmad részének, de legalább három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által őrizetben töltött időt.
- a III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [Btk. 379.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont], és ezért, valamint - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.IX.80.577/2008/43. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás egyidejű megszüntetése mellett - további bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310.§ (1)-(2) bekezdés], bűnsegédként elkövetett csalás büntetének kísérlete [1978. évi IV. törvény 318.§ (1) bekezdés (4) bekezdés a) pont], és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276.§] miatt is, halmazati büntetésül 1 év 4 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtási fokozata börtön, és a végrehajtás elrendelése esetén legkorábban a büntetése kétharmad részének, de legalább három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- a IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], és hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§]. Ezért - halmazati büntetésül - 1 év - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtási fokozata börtön, és a végrehajtás elrendelése esetén legkorábban a büntetése kétharmad részének, de legalább három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Érdemben elbírálva a polgári jogi igényt, abból 2.625.000 forintnak egyetemleges megfizetésére I.r., II.r. és IV.r. vádlottakat kötelezte, míg ezt meghaladó részében az igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Rendelkezett az eljárási illeték és a bűnügyi költség megfizetéséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete II.r. vádlott tekintetében a kihirdetése napján jogerőre emelkedett, míg ellene I.r. vádlott védője három nap fenntartását követően az ok megjelölése nélkül, III.r. és IV.r. vádlottak és védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2015. június 30. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 28.Bf.X.12.403/2014/13. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában megváltoztatta.

IV.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás büntette [Btk. 373.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], és hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345.§] miatt emelt vád alól felmentette.

I.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményét felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345.§] is minősítette.

III.r. vádlott bűncselekményének minősítésénél a Btk. 379.§ (1) bekezdés I. fordulat feltüntetését mellőzte.

Mellőzte az IV.r. vádlottat kártérítés és illeték fizetésére kötelező rendelkezéseket, I.r. vádlott esetén az illeték egyetemleges megfizetésére utalást, továbbá az összesen felmerült bűnügyi költség összegszerű megjelölését.

Akként rendelkezett továbbá, hogy a IV.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Pontosította I.r. és III.r. vádlottak személyazonosító okmányainak számát, IV.r. vádlott érvényes lakóhelyét és tartózkodási helyét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta, és rendelkezett a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

A másodfokú bíróság ítélete I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a kihirdetése napján jogerőre emelkedett, míg ellene az ügyész IV.r. vádlott terhére, a felmentő rendelkezést sérelmezve, bűnösségének megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 888/2015/1. számú, 2015. augusztus 27. napján előterjesztett átiratában az ügyészi fellebbezést változatlanul fenntartotta.

Kifejtett álláspontja szerint úgy az első-, mint a másodfokú bíróság megtartotta a perrendi szabályokat. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében eljárva megalapozott tényállást állapított meg, amelyből kizárólag a személyi körülményei igényelnek helyesbítést, mert helyesen az általános iskola 8 osztályát végezte el, majd két évig szakiskolába járt, de azt nem végezte el.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljesítette, részletesen ismertette a terhelti védekezést, és mindazon bizonyítékokat, amelyek alapján a büntetőjogi felelősséget megállapíthatónak találta. Ennek alapján helyes következtetést vont le a vádlott bűnösségére és cselekményének jogi minősítése is helyes, a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket hiánytalanul vette számba, és súlyuknak megfelelően értékelte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás személyi részét a másodfokú bíróság helytállóan pontosította, viszont az ekként az előéleti adatok között újonnan feltüntetett, IV. r. vádlottal szembeni másik - magánokirat-hamisítás vétsége miatt indult - eljárás tényállása meglátása szerint nem hagyható figyelmen kívül a vádlott szellemi képességeinek megítélése során. A hasonló jellegű bűncselekmény ugyanis szintén azt igazolja, hogy a vádlott - szemben a másodfokú bíróság érvelésével - tisztában volt a jelen ügyben általa megvalósított cselekmény során magatartása mibenlétével és következményeivel.

Emiatt, valamint az alább kifejtendő okok miatt is mellőzendőnek tartotta a másodfokú ítélet 5. oldal 4. bekezdésében írt azon megállapítást, miszerint a IV.r. vádlott nem tudott az I.r. terhelt szándékáról.

Míg III.r. terhelt esetében a törvényszék elfogadta, hogy nevezettnek a körülményekből tudnia kellett, és a szerződéskötés során meg is tudta, miszerint a gépkocsi bűncselekmény elkövetéséből származik, ugyanezen körülményeket a IV.r. vádlott esetén ellentétesen értékelve a vádlotti védekezést elfogadta.

Ha IV.r. vádlott nem is olvasta végig az elé tett teljes szöveget, azt az aláírása alatt mindenképpen látnia kellett, hogy ő kezes, a dokumentum megnevezése is nagy betűkkel tartalmazza azt, hogy vele készfizető kezességi szerződést kötöttek.

Ezen túlmenően mégoly gyors ügymenet esetén is felhívják a figyelmet arra, hogy a saját adataikat ellenőrizték, amelyet tanúl vallomása a jelen esetre vonatkoztatva konkrétan is megerősít abban, hogy a kezesség mibenlétéről kiiktatta a vádlottat.

A IV.r. vádlottnak továbbá fel kellett tűnnie a valótlan munkahelynek, és annak is, hogy a szerződésben nem I.r. vádlott a másik érintett, aki őt a közreműködésre felkérte.

Végül hivatkozott a kezesi helytállás mibenlétének és jelentőségének médiatartalmakból közismertté válására is.

Mindezek alapján véleménye szerint a másodfokú bíróság helytelenül következtetett arra, hogy IV.r. vádlott tévedésben volt a magatartása kifejtése során, ezért a törvényszék ítéletének megváltoztatását, a vádlott kiterjesztett váddal egyező bűnösségének kimondását, és vele szemben büntetés alkalmazását, továbbá a járulékos kérdésekben bűnösségéhez igazodó döntés meghozatalát indítványozta.

A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezését változatlanul fenntartva hangsúlyozta, hogy miután a vádlott védekezését elvető elsőfokú bíróság mérlegelését látja helytállónak, annak alapján az elsőfokú bíróság döntése mind a bűnösség kérdésében, mind a büntetés kiszabása tekintetében helyes és törvényes volt.

Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítélet tábla a másodfokú ítéletet a Be. 398. § (1) és (2) bekezdése alapján változtassa meg, a IV. r. vádlott bűnösségét mondja ki az ellene emelt vád szerinti bűncselekmények elkövetésében, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki vele szemben, valamint rendelkezzen a járulékos kérdések tekintetében.

A védő perbeszédében a vádlott eljárás során kifejtett védekezését ismételte meg.

Lényegét tekintve arra helyezte a hangsúlyt, hogy a IV. r. vádlott felelőssége csak akkor volna megállapítható, ha tudta volna, hogy I. r. vádlott bűncselekményt készül elkövetni. Ezt azonban az eljárás bizonyítékai nem támasztják alá, ellenkezőleg: további érvek is gyengítik, úgymint az, hogy a bűncselekményt az azt tervező elkövetők logikusan nem osztják meg másokkal, IV. r. vádlott - szemben II. r. vádlottal - pénz ígéretében sem részesült, az iratokat csak elé tették, azaz védencét megtévesztették.

Ezen túlmenően nem került tisztázásra az sem, hogy ki volt az, aki a hamis munkahelyi igazolást kiadta, valótlanok továbbá a tanúl-gyel kapcsolatos állítások is, ugyanis tanúl valójában nem foglalkozott a I. r. vádlott-féle ügygel, így a kezesekkel sem.

Mindezek alapján a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A IV. r. vádlott felszólalásában elmondta, hogy a másodfokú ítélet kihirdetése óta a munkahelye megváltozott, 2016. február 16.-ától a ... Általános Iskolában, az iskolai konyhán tálaló alkalmazásban áll, havi 83.000 forint jövedelem mellett. Az „...” kompetencia programot időközben már elvégezte.

Az ügy érdemét tekintve a védője által elmondottakhoz csatlakozott, az utolsó szó jogán egyebet elmondani nem kívánt.

A fellebbezés a bűnösség megállapítását célzó részében alapos.

A bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét, és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást IV.r. vádlottat érintően a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, tényből tényre is a logika szabályainak megfelelően következtetett.

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján döntően helytállóan egészített ki részint a IV. r. vádlott egyes személyi körülményeivel, részint pedig a történeti tényállás adataival.

Ellenben annak a ténymegállapításnak a kirekesztése, amely szerint a IV.r. vádlott I.r. vádlott csalárd szándékáról tudva írta alá az okiratokat, a IV.r. vádlott büntetőjogi felelősségét érintően megalapozatlanná tette a másodfokú bíróság tényállását, mert az ezzel összefüggő megállapításai az ítéltábla álláspontja szerint nem állnak maradéktalanul összhangban a feltárt bizonyítási anyaggal, és ténykövetkeztetései sem felelnek meg mindenben a logika szabályainak.

A Be. 399.§-a azonban kizárólag abszolút eljárási szabálysértéshez fűzi a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését. Ezt meghaladóan a Be. 399.§ (5) bekezdése - visszautalva a Be. 388.§ (2) bekezdésére - a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését írja elő azon esetekben is, ha a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságát nem tudja kiküszöbölni.

A Be. fent hivatkozott 388.§ (2) bekezdése szerint a harmadfokú eljárás során a másodfokú bíróság tényállása az iratok tartalma alapján hivatalból kiegészíthető és helyesbíthető, ha ez alapján a helyes tényállás megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetések ekként korrigálhatók.

A fent kifejtettekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a Be. 388.§ (2) bekezdése értelmében a tényállást az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészíti ki:

- IV.r. vádlott személyi körülményei körében rögzíti, hogy a vádlott 2016. február 16-ától a ... Általános Iskolában, az iskolai konyhán tálaló alkalmazásban áll, havi 83.000 forint jövedelem mellett. Az „...” kompetencia programot időközben már elvégezte. (harmadfokú nyilvános ülésen előadottak)
- A történeti tényállást kiegészíti azzal, hogy a Kft1. hitelügyintézője a szerződés aláírásakor tájékoztatta IV.r. vádlottat arról, hogy kezesként ő is felel a hiteltartozásért.
- IV.r. vádlott az iratok aláírásakor tisztában volt I.r. vádlott szándékával. Az ezzel ellentétes ténymegállapítást a másodfokú ítéletből kirekeszti.

Az így kiegészített tényállás hibamentes, mindenben megalapozott, és a IV.r. vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

A másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének túlnyomórészt eleget tett, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem teljeskörűen vonta értékelési körébe, és ebből adódóan helytelen következtetésekre jutott.

Az valóban nem zárható ki teljes bizonyossággal IV.r. és I. r. terhelt egybehangzó vallomásai alapján, hogy I. r. terhelt a IV.r. vádlottat tanúkénti közreműködésre kérhette fel, azonban az ügyintézés során, annak körülményeiből a IV.r. vádlottnak már mindenképpen fel kellett ismernie, hogy I. r. terhelt szándéka mire irányul, és hogy saját tevékenysége milyen hatás kiváltására alkalmas.

Objektív bizonyíték a mindösszesen másfél oldalas - megnevezésében is - készfizető kezesi szerződés (nyom. ir. 19. oldal).

Ennek mindkét oldalán szerepel - a IV.r. vádlott által sem vitatottan - a „kezes” szó felett IV.r. vádlott aláírása, míg közvetlenül a kezesi aláírás alatt áll a két ügyleti tanú neve, lakcíme, személyi okmányának száma. Már önmagában e tényekre figyelemmel sem gondolhatta alappal a IV.r. vádlott azt, hogy őt csupán tanúként veszik igénybe a szerződéskötés során.

Ezt a következtetést még inkább alátámasztja tanúl következetes vallomása, aki ugyan a vádlottra nem emlékezett, de beszámolt az ügymenet általános gyakorlatáról. E szerint hitelügyintézőként minden esetben kioktatja a szerződő felet arról, hogy a kezes egyben adóstárs, olyan, mintha ő maga venné fel a hitelt.

Az eljárás során olyan konkrét adat nem merült fel, amely a tanú érdekeltségére, esetleges elfogultságára utalna, még kevésbé olyan, mely a vallomását cáfolná. A tanú vallomásának hitelességét ugyanis a harmadfokú bíróság álláspontja szerint nem rontja le az a másodfokú bíróság által hivatkozott körülmény, hogy az ügyintéző által aláírt okirat nem állt rendelkezésre.

A nyomozati iratok 173. oldalán levő hamis munkáltatói igazolásból az is megállapítható, hogy az a IV.r. vádlott születési helyét és időpontját, anyja nevét, lakcímét, személyi igazolványának számát is tartalmazza. Márpedig ezek olyan, kifejezetten a vádlott személyéhez köthető személyes adatok, amelyek a vádlott tudta és aktív magatartása nélkül az okiratba nem kerülhettek volna bele, ekként pedig a vádlottnak egyértelműen tisztában kellett lennie az iratok - egyebekben - valótlan tartalmával.

Szemben a védő érvelésével, annak a vádlott felelőssége szempontjából semmilyen jelentősége nincs, hogy ki volt az, aki a hamis okiratot készítette. Az, hogy a vádlott azt - hamis volta tudatában - felhasználta, önmagában is alkalmas a bűncselekmény megállapítására.

Azzal a főügyészi állásponttal sem értett egyet a harmadfokú bíróság, hogy a vádlottal szemben - hasonló jellegű, és hasonló módon elkövetett cselekmény miatt indult - újabb eljárás tényállása terhelő bizonyítékként volna értékelhető a vádlott elkövetéskori tudattartalmát illetően. Ugyanis a kérdéses - a másodfokú ítélet 5. oldalán is feltüntetett - eljárás alapját képező bűncselekményt a vádlott a jelen eljárásban elbírált bűncselekményeit követően valósította meg. Így az, hogy utóbb már kissé járatosabb volt a hamis magánokirattal összefüggő bűncselekményekben, nem nyújthat alapot a korábbi ismereteire, szellemi képességre vonatkoztatható következtetések levonására.

Ezt leszámítva tehát, a fenti bizonyítékok és érvek alapján a IV.r. vádlott tudattartalmával kapcsolatban az rögzítendő, hogy legalábbis a hitelügyintéző tájékoztatását követően már mindenképpen fel kellett ismernie azt, hogy őt nem tanúként kívánják igénybe venni, ennek ellenére nem tiltakozott, a kezesi szerepet is vállalta, következőképpen tisztában volt I. r. terhelt csalárd szándékával.

Az ezzel ellentétes - lényegében tévedésre alapozott vádlotti védekezést elfogadó - álláspont a másodfokú bíróság részéről az elsőfokú bíróság által teljeskörűen, és helyes következtetésekkel értékelés alá vont bizonyítékok felülmérlegelésén, a kérdéses bizonyítékok hiányos figyelembe vételén, és ebből eredően tévesen levont következtetéseken alapul.

Mindemiatt a harmadfokú bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségére vont elsőbírói következtetéssel értett egyet, és az elsőfokú bíróság jogi minősítése is maradéktalanul helyes és törvényes volt, jogi indokolása pedig megfelel az állandó bírói gyakorlatnak.

A IV.r. vádlott az irányadó tényállás szerint tudta azt, hogy sem I.r., sem II. r. terheltnek nem áll szándékában a lízingdíjak fizetése, a gépjármű lízingbe vevője csak névleg II. r. terhelt, aki a szerződést aláírta. Ilyen körülmények között járult hozzá IV. r. vádlott olyan biztosíték-adásához kezességvállalásával, amely a lízingszerződés megkötésének feltétele volt, ráadásul akként, hogy az adós helyett neki nem állt szándékában a szerződéses kötelezettségének teljesítése, emellett a pénzügyi teljesítésre reális lehetősége sem volt, a valótlan tartalmú munkáltatói igazolás éppen azt a célt szolgálta, hogy ebben a lízingbe adót megtévessze.

A bírói gyakorlat szerint társtettesként elkövetett csalás bűncselekményében állapítandó meg a bűnössége annak, aki a biztosíték tekintetében közreműködik a hitelintézet tévedésbe ejtésében és tisztában van azzal, hogy a kölcsön felvevőjénél a visszafizetés szándéka és/vagy reális feltételei nincsenek meg [1978. évi IV. törvény 20. § (3) bekezdés, 318. § (1) bekezdés, 3/2009. BJE határozat, BH 2011.59].

Jóllehet I. r. terhelt volt az, akinek a csalási cselekmény megvalósítása érdekében állott, és akinél a bűncselekménnyel elért haszon jelentkezett is, a sértett megtévesztésében ténylegesen II.r. és IV.r. vádlott működött közre, azonban egymás tevékenységéről nem voltak ismereteik. Ekként IV. r. magatartása csak I. r. terhelthez köthető, aki a megtévesztés tekintetében tényállási elemet nem valósított meg.

Mindemiatt IV.r. vádlott a csalásnak (társ)tettese nem, csak bűnsegéde lehet, ellenben a valótlan magánokirat (nevesen a munkáltatói igazolás) felhasználásáért tettesként felel. A közokirat-hamisításért szintén csak részesként vonható felelősségre, mert a nyilvántartásba valótlan adatok kizárólag II. r. terhelt magatartásának következményeként kerültek bejegyzésre. Arról azonban IV. r. vádlott már a szerződéskötéskor is tudott, hogy ténylegesen I. r. terhelt használatába kerül a gépkocsi, aki viszont a szerződéses jogviszonyban nem jelent meg, ehhez magatartásával szándékosan segítséget nyújtott, így az elsőfokú bíróság e körben is helyesen minősítette a vádlott e közbizalom elleni cselekményét bűnsegédként elkövetettnek.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], és hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§] mondta ki.

A büntetés kiszabása során irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság hiánytalanul és hibátlanul feltárta, az enyhítő körülmények az elévülési időt megközelítő tartamú időmúlással egészítendő ki.

Az első bűnelkövető vádlottal szemben, aki a nagyobb tárgyi súlyú - 3 évi szabadságvesztéssel büntetendő - bűncselekményeit csak bűnsegédként valósította meg, mintegy 4 év 8 hónappal az elkövetés után a másodfokú bíróság már nem látta szükségesnek büntetés kiszabását. Álláspontja

szerint ugyanis a Btk. 79.§ szerinti büntetési célok intézkedéssel, nevesen a Btk. 65.§-a szerinti próbára bocsátással is elérhetők.

A próbaidőt a törvényhely (3) bekezdése szerinti keretek között a maximumhoz közeli tartamban határozta meg, mert a vádlottal szemben utóbb indult büntetőeljárás tényére figyelemmel ez szükséges annak megelőzéséhez, hogy a vádlott a jövőben bűncselekményt kövessen el.

A vádlott bűnösségének megállapítása folytán az ügyben polgári jogi igényt érvényesítő sértettnek I. r. és II. r. terheltekkel közösen okozott kárnak a másodfokú bíróság a Ptk. 6:519.§-a alapján, a Be. 335.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazásával, a már jogerősen elítélt terhelt-társaival a Ptk. 6:524§ (1) bekezdés szerinti egyetemleges megfizetésre kötelezte.

A le nem rótt eljárási illeték Itv. 42.§ (1) bekezdés szerinti 6%-os mértékét a vádlott I. r. terhelttel egyetemlegesen köteles megfizetni.

Mindezen túl a Be. 338.§ (1) és (2) bekezdése értelmében terheli a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség arányos része is, melynek megfizetésére őt a harmadfokú bíróság kötelezte.

Mivel a másodfokú bíróság ítéletének IV.r. vádlottat érintően nem maradt fenn egyéb rendelkezése, az ítéletábra a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta.

A harmadfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget - az ügyészi fellebbezés sikeressége folytán - a Be. 398.§ (3) bekezdésére figyelemmel a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján a vádlott viseli.

Budapest, 2016. év május hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

. Borbás Virág Bernadett s.k.
előadó bíró

. Halász Irén s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.X.12.403/2014/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.276/2015/9. számú ítéletében írt változtatással IV.r. vádlott tekintetében 2016. év május hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2016. év május hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő